

Journal of Modern Management Science

Faculty of Management Science, Lampang Rajabhat University

<https://www.tci-thaijo.org/index.php/JMMS>

Approved by TCI during 2021-2024

ผลกระทบของสมรรถนะของบัญชียุคดิจิทัลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีในบริษัท
จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

The Impact of Digital Accountants' Competencies on the Performance of
Accountants in Listed Companies on the Stock Exchange of Thailand

นภัทร จันทรจตุรภัทร^{1*} และ พลาญ จันทรจตุรภัทร²

Napat Jantarajaturapath^{1*} and Palan Jantarajaturapath²

Article Information

Received: Jul 16, 2024

Revised: Dec 23, 2024

Accepted: Dec 28, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบสมรรถนะของนักบัญชีในยุคดิจิทัลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักบัญชีที่ในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 308 บริษัท การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนา และทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของนักบัญชีในยุคดิจิทัล 1) ด้านความรู้และทักษะทางวิชาชีพ 2) ด้านทักษะในการบริหารจัดการด้านอารมณ์และความคิด 3) ด้านทักษะการเรียนรู้เชิงพลวัต และ 4) ด้านจรรยาบรรณ ส่งผลกระทบบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการวิจัย ได้แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารฝ่ายบัญชีควรสนับสนุนและส่งเสริมให้มีความสำคัญกับนักบัญชีในการสร้างสมรรถนะด้านดังกล่าวเพื่อให้ได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพและส่งผลให้องค์กรได้รับประโยชน์สูงสุด

คำสำคัญ: สมรรถนะของนักบัญชี ยุคดิจิทัล ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

^{1,2} อาจารย์ประจำ คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Lecturer, Mahasarakham Business School, Mahasarakham University

Abstract

This study aims to investigate how job performance efficiency is affected by the skills of accountants in the digital age. Data was gathered from a sample of accountants employed by 308 listed firms in Thailand using a questionnaire. Stepwise multiple regression analysis was performed to evaluate the hypothesis in the data analysis using descriptive statistics. The study's findings revealed that in the digital age, an accountant's competencies should include 1) knowledge and skills, 2) soft skills, 3) dynamic learning skills, and 4) ethics. impacting job performance efficiency. The study's findings demonstrated that in order to accomplish a good job and provide the greatest possible advantage to the organization, accounting executives should encourage and support accountants' development of certain competencies.

Keywords: digital accountants competencies, digital era, job performance efficiency

บทนำ

ในปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทในทุกภาคส่วนมากขึ้น ถือได้ว่าเป็นยุคของการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Disruption) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและมีอิทธิพลต่อการทำงาน การเรียนรู้ และบริหารจัดการทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคธุรกิจ ซึ่งการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในระบบเศรษฐกิจจะช่วยให้การเพิ่มประสิทธิภาพตั้งแต่ภาคการผลิตจนถึงกระบวนการจำหน่าย สามารถลดต้นทุน สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ รวมถึงสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตมวลรวมของประเทศ (กัญญาพร จันทรประสิทธิ์, 2563) ทางด้านธุรกิจเริ่มมีการปรับตัวให้เข้ากับยุคของการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาบูรณาการใช้เพื่อปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย จากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วต่อเนื่องส่งผลกระทบต่อองค์กรที่จำเป็นจะต้องได้รับการฝึกอบรมและการพัฒนาที่เหมาะสม เพื่อให้ได้มาซึ่งทักษะตามกลยุทธ์ที่องค์กรต้องการ และยังต้องมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ปรับตัวให้ทันต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัล (จันทรจิรา เหลลราช, 2564)

การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีทำให้เกิดระบบเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ที่ขับเคลื่อนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอยู่บนโลกออนไลน์ มีการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจทุกภาคส่วนก่อให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มและประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ส่งผลให้บทบาทของนักบัญชีเปลี่ยนไปจำเป็นต้องมีการปรับตัวในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ในการรวบรวม จัดเก็บ วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลจำนวนมากอย่างมีระบบและรวดเร็ว ในรูปแบบที่เหมาะสมต่อการใช้ประโยชน์ปรับเปลี่ยนรูปแบบงานบัญชีแบบดั้งเดิมให้กลายเป็นงานบัญชีดิจิทัล จากการนำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการทำบัญชี ทำให้ข้อมูลมีความถูกต้อง ทันต่อเวลา ช่วยสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ลงทุน (ณพนธ์รัฐ คำมุงคุณ และกนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินธิ์, 2566) โดยเฉพาะนักบัญชีในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ทำหน้าที่จัดทำและเปิดเผยข้อมูลของบริษัท ทำให้ผู้ลงทุนและผู้สนใจทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ ดังนั้นนักบัญชีในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำเป็นต้องมีความสามารถในการนำเสนอข้อมูลทางการเงินที่ถูกต้อง ครบถ้วน ทันเวลา และต้องรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มอย่างเป็นธรรม นักบัญชีควรต้องเพิ่มสมรรถนะทางด้านทักษะ ความรู้ความสามารถที่จะสะท้อนผลการดำเนินงานที่แท้จริงของธุรกิจที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ต้องเร่งพัฒนาศึกษาหาความรู้ในการทำความเข้าใจและติดตาม

มาตรฐานทางการบัญชี ตลอดจนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชีต่าง ๆ เหล่านี้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคเทคโนโลยีดิจิทัล (สุพัตรา หารัญดา, 2566)

สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลเกี่ยวข้องกับความสามารถของเทคโนโลยีส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อองค์กร และการบริหารจัดการ ทำให้บทบาทและคุณสมบัติของนักบัญชียุคดิจิทัลต้องมีการเพิ่มสมรรถนะให้ทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจะต้องปรับตัวให้มีความรู้ก้าวหน้าเทคโนโลยีอยู่ตลอดเวลา เพื่อที่จะสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงทางด้านการดำเนินธุรกิจ เช่น การเข้าถึงข้อมูลลูกค้าได้จากทุกที่ทุกเวลาผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ระบบการเงินแบบดิจิทัล เป็นต้น (ปิยพงศ์ ประไพศรี และกาญจนา นันทพันธ์, 2563) เพื่อให้สอดคล้องกับทางภาครัฐที่มีระบบการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ คู่ขนานกับระบบภาษีและเอกสารธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างแท้จริง (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์, 2562) สำหรับสมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลซึ่งมีองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้และทักษะทางวิชาชีพ (Knowledge and Skill) 2) ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) 3) ด้านพัฒนาทักษะตนเอง (Up Skill) 4) ด้านทักษะในการบริหารจัดการด้านอารมณ์และความคิด (Soft Skill) 5) ด้านทักษะการเรียนรู้เชิงพลวัต (Dynamic Learning Skill) และ 6) ด้านจรรยาบรรณ (Ethics) (รุ่งระวี มั่งสิทธิ์ และชุมพล รอดแจ่ม, 2564; ประสุตา นาคี และคณะ, 2564)

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเป็นส่วนสำคัญที่สามารถนำพาองค์กรประสบผลสำเร็จ ย่อมเกิดจากการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ สามารถให้ข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีที่มีคุณภาพแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ในบริหารงานวางแผน และตัดสินใจได้อย่างถูกต้องทันต่อเหตุการณ์ และบรรลุเป้าหมายในการดำเนินงาน (นภัทร จันทจรตฤภัทร, 2563) สำหรับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีสามารถวัดได้จากคุณภาพงาน ปริมาณงาน ความตรงต่อเวลาในการทำงาน ความถูกต้องของงบการเงิน และกระบวนการปฏิบัติงาน เป็นต้น (อดิگانต์ ประสมทรัพย์, 2563 ; ประทีป วจีทองรัตน์, 2558)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเรื่อง สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชี โดยมีคำถามงานวิจัยว่า “สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลส่งกระทบของต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างไร” โดยผลการวิจัยที่ได้จะนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนา และเพิ่มสมรรถนะด้านวิชาชีพบัญชีของนักบัญชียุคดิจิทัลในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของสมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัล (Digital Accountants' Competencies)

สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัล เป็นความสามารถที่จำเป็นของนักบัญชีที่ต้องมีในด้านทักษะ ความรู้ ความเชี่ยวชาญในการคิด วิเคราะห์ การปฏิบัติงาน รวมถึงเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศทางการบัญชี ซึ่งนักบัญชีเป็นผู้ประกอบอาชีพทางด้านบัญชี ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติสอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษา (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2565) คือเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาการบัญชี มีความรู้ทางวิชาชีพบัญชี ด้านการบัญชีการเงิน ความรู้เกี่ยวกับองค์กร ความรู้และความชำนาญในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีทักษะทางวิชาชีพ มีจริยธรรม และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ สอดคล้องกับในปัจจุบัน

เศรษฐกิจได้มีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคแห่งเศรษฐกิจดิจิทัล ดังนั้นนักบัญชีในยุคดิจิทัลจึงมีการขยายบทบาทความรับผิดชอบจากเดิม ไปสู่บทบาทที่ช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับองค์กรมากขึ้น โดยนักบัญชีนอกจากจะมีความรู้ความเข้าใจจะต้องเพิ่มความชำนาญในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลและเศรษฐกิจดิจิทัล ซึ่งปัจจุบันเศรษฐกิจและสังคมยุคดิจิทัลมีการนำเทคโนโลยีมาช่วยขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศ ดังนั้นนักบัญชีจึงต้องมีการพัฒนาตนเองให้เข้ากับสถานการณ์ พัฒนาตนเองเป็นนักบัญชียุคดิจิทัลที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเข้าใจบริบทที่เกิดขึ้น สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัล (รุ่งระวี มั่งสิงห์และชุมพล รอดแจ่ม, 2564; ประสุตา นาคี และคณะ, 2564) ประกอบด้วยด้านต่าง ๆ ดังนี้

ด้านความรู้และทักษะทางวิชาชีพ (Knowledge and Skill)

ด้านความรู้และทักษะทางวิชาชีพ หมายถึง สมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับด้านวิชาชีพ ได้แก่ ด้านบัญชีและภาษีอากร ด้านกฎหมายและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ความรอบรู้ในการวางแผนและควบคุม การตรวจสอบและประเมินผล การพิจารณาแย้งผู้สอบบัญชี สมรรถนะในการวิเคราะห์ความเสี่ยงขององค์กร งานวิจัยของฐิติรัตน์ มีมาก และคณะ (2559) พบว่า นักบัญชีที่มีทักษะทางวิชาชีพด้านการจัดการ การวางแผนการควบคุม จะทำให้นักบัญชีสามารถจัดทำรายงานงบการเงินได้อย่างถูกต้องตามมาตรฐานรายงานทางการเงิน และการปฏิบัติงานจัดทำรายการงานงบการเงินมีความครบถ้วน ถูกต้องและเชื่อถือได้ตามมาตรฐานรายงานทางการเงิน และทำให้สามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับปรียากร ปรีโยทัย และสุภัทธร ทวีจันทร์ (2557) พบว่าทักษะทางวิชาชีพของนักบัญชีด้านการปฏิบัติงานเกี่ยวกับบัญชีและการเงินต้องมีความละเอียดรอบคอบ ครบถ้วน และปฏิบัติตามมาตรฐานได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว ส่งผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพปฏิบัติงานสูง ดังนั้นจึงนำไปสู่สมมติฐานดังต่อไปนี้

H₁: สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลด้านความรู้และทักษะทางวิชาชีพส่งผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy)

ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน อาทิ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แท็บเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ เพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน ให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ (สำนักงานข้าราชการพลเรือน, 2565) ในสภาวะการณ์ปัจจุบัน การปฏิบัติงานทางบัญชีได้ใช้พื้นฐานทางด้านดิจิทัลโดยการใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดและทำการบันทึกข้อมูลบัญชี การจัดทำงบการเงิน การสืบค้นสารสนเทศทางบัญชี เพื่อให้ได้งานที่รวดเร็วและถูกต้อง งานวิจัยของลักขณา คำชู (2566) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศทางบัญชีที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของบริษัท โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 338 คน พบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทางด้าน คอมพิวเตอร์ในการจัดทำสารสนเทศทางด้านบัญชีทำให้เกิดประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์ ทันต่อเวลาและยังส่งผลต่อการดำเนินงานขององค์กรและสอดคล้องกับอุเทน เลานาทา และเลอณัฐิกานต์ สุริยะสาร (2563) ได้ศึกษาประสิทธิภาพการควบคุมของระบบสารสนเทศทางบัญชีและความได้เปรียบด้านข้อมูลทางการบัญชี โดยเก็บข้อมูลจากผู้บริหารฝ่ายบัญชีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 138 คน พบว่า พนักงานบัญชีที่มีความรู้และทักษะในการทำงานด้านคอมพิวเตอร์มีความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีส่งผลต่อประสิทธิภาพในการควบคุมระบบสารสนเทศทางบัญชีและส่งผลกระทบต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ซึ่งทำให้เกิดความได้เปรียบทางด้านข้อมูลทางการบัญชี ดังนั้นจึงนำไปสู่สมมติฐานดังต่อไปนี้

H₂: สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

ด้านพัฒนาทักษะตนเอง (Up Skill)

ด้านพัฒนาทักษะตนเอง หมายถึง การพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพอยู่อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญและสามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงด้านการใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยี ด้านภาษาอังกฤษ ด้านการบริหารและการจัดการธุรกิจให้สูงขึ้นจากเดิม (สภาวិชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2564) นักบัญชีต้องพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง มีการพัฒนางานให้ต่างจากเดิม (Up Skill) ปรับตัวให้เข้ากับข้อกำหนดหรือประกาศใหม่อยู่เสมอ มีการเรียนรู้โปรแกรมใหม่ ๆ ทางด้านบัญชี พัฒนาขีดความสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้น สามารถบูรณาการการใช้เทคโนโลยีใหม่ในการจัดการงานบัญชีที่เกี่ยวข้องกับงานธุรกิจได้ นอกจากนั้นยังต้องพัฒนาทักษะใหม่เพื่อพัฒนางานใหม่ ๆ ภายในองค์กรได้ (Re Skill) สอดคล้องกับงานวิจัยของนันทวรรณ บุญช่วย (2563) เสนอให้นักบัญชีต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอทั้งการอัปสกีล (Up Skill) และรีสกีล (Re Skill) เช่นเรียนรู้การใช้ปัญญาประดิษฐ์ การใช้เทคโนโลยีบล็อกเชน เพื่อนำมาใช้ประยุกต์กับงานบัญชีขั้นสูง เช่น การดึงข้อมูลขององค์กรมาทำการวิเคราะห์ให้สนับสนุนการตัดสินใจของฝ่ายบริหาร สุขมงคล เลิศภิมย์สุข และคณะ (2567) ศึกษาอิทธิพลการเรียนรู้ทางการบัญชีที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินผ่านการประยุกต์ใช้นวัตกรรมทางการบัญชีของผู้จัดทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่าพนักงานบัญชีที่มีการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาให้เกิดความเชี่ยวชาญ มีการนำเครื่องมือใหม่ ๆ ทางการบัญชีหรือที่เรียกว่า นวัตกรรมทางการบัญชีมาประยุกต์ใช้งานทำให้ออกรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพมีความถูกต้อง ทันเวลาต่อการใช้งาน ดังนั้นจึงนำไปสู่สมมติฐานดังต่อไปนี้

H₃: สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลด้านพัฒนาทักษะตนเองส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

ด้านทักษะในการบริหารจัดการด้านอารมณ์และความคิด (Soft Skill)

ด้านทักษะในการบริหารจัดการด้านอารมณ์และความคิด หมายถึง ทักษะที่แสดงถึงสมรรถนะในการบริหารจัดการความสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อการทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ โดยขึ้นอยู่กับลักษณะส่วนบุคคลและประสบการณ์ที่ผ่านมา ได้แก่ ความเป็นผู้นำ การมีมนุษยสัมพันธ์ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การปรับตัว และการสื่อสาร งานของนักบัญชีนอกจากจะต้องปฏิบัติงานตามหน้าที่และยังต้องประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น การวางแผนงบประมาณ การทำงานตามภาระกิจร่วมกับหน่วยงานอื่น ทำให้เผชิญแรงกดดันอยู่ตลอดเวลา นักบัญชีต้องมีการวางแผนจัดการงานให้ถูกต้องเหมาะสม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ งานวิจัยของธนัชฐา ชิวพัฒน์พันธุ์ (2558) ได้สำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของพนักงานบัญชีในโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี พบว่า สมรรถนะการปฏิบัติงานของพนักงานบัญชีที่ดีประกอบด้วย เป็นผู้มีความรับผิดชอบที่ดีในการประกอบวิชาชีพ มีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่การงาน มีจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพ และการประสานงานกับผู้อื่นได้ดี จะทำให้สามารถทำงานได้อย่างลุล่วง สอดคล้องกับงานวิจัยของอาทิตย์ สุขเสน และคณะ (2565) พบว่า นักบัญชีจะต้องมีความรู้ทางด้านวิชาชีพอยู่ในระดับมาก สามารถวิเคราะห์รายการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านภาษีโดยอ้างอิงตามประมวลกฎหมาย สามารถจำแนกรายการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของธุรกิจที่มีความแตกต่างกัน มีขีดความสามารถที่จะสอบถามค้นคว้าหาคำตอบ คิดเชิงเหตุผลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อสรุป รวมทั้งมีความสามารถในการคิดริเริ่ม เรียนรู้พัฒนางานตนเองสามารถจัดการทรัพยากรที่มีจำกัดและทำงานให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด ดังนั้นจึงนำไปสู่สมมติฐานดังต่อไปนี้

H₄: สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลด้านทักษะในการบริหารจัดการด้านอารมณ์และความคิดส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

ด้านทักษะการเรียนรู้เชิงพลวัต (Dynamic Learning Skill)

ด้านทักษะการเรียนรู้เชิงพลวัต หมายถึง การใช้ทักษะการเรียนรู้สิ่งที่เกิดขึ้นใหม่และนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการทำงานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญ และปรับตัวได้ในสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเกิดขึ้นใหม่จากปัจจัยภายนอก (สภาวิชาชีพในพระบรมราชูปถัมภ์, 2565) เช่น การเรียนรู้โปรแกรมหรือระบบบัญชีที่เกิดขึ้นในยุคดิจิทัล ได้แก่ การพัฒนาโปรแกรมด้านบัญชี การนำส่งงบการเงินด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการใช้สกุลเงินดิจิทัล การยื่นภาษีด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ นักบัญชีจึงต้องติดตามการเปลี่ยนแปลง มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานเกิดความรวดเร็วตามให้ทันการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจอยู่ตลอดเวลา และจัดการข้อมูลที่ได้มีความถูกต้องมากขึ้น งานวิจัยของณัฐวรรณ ศรีสุข และกนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินธุ์ (2560) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลด้านการตรวจสอบภายใน ด้านการทำและนำเสนอข้อมูลทางบัญชีเพื่อใช้ในการตัดสินใจของผู้ทำบัญชีในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่านักบัญชีได้มีการเรียนรู้วิธีการนำเสนอข้อมูลที่ตรวจสอบได้ด้วยรูปแบบใหม่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐวงศ์ พูนพล และคณะ (2567) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของศักยภาพนักบัญชีดิจิทัลที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพงานบริการของผู้ทำบัญชีสำนักงานบัญชีคุณภาพจำนวน 96 คน พบว่า ศักยภาพนักบัญชีดิจิทัลด้านเรียนรู้เทคโนโลยี และด้านทักษะการใช้ระบบภาษีอิเล็กทรอนิกส์ มีผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพงานบรรเทาต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ดังนั้นจึงนำไปสู่สมมติฐานดังต่อไปนี้

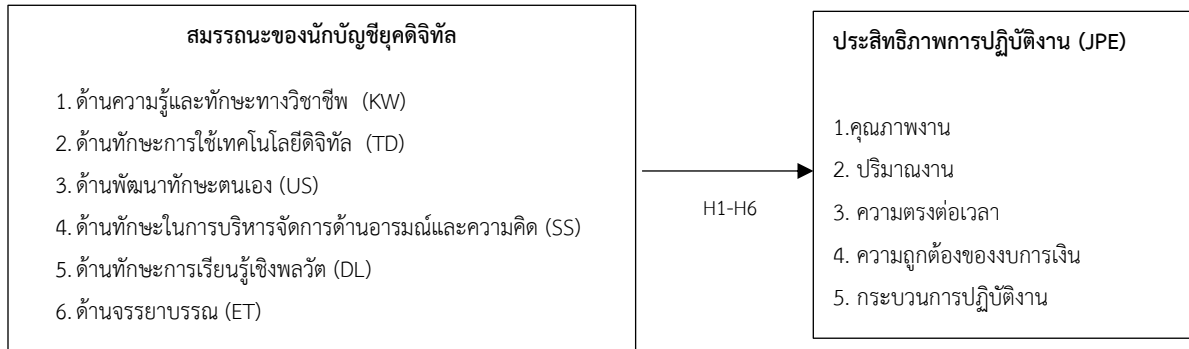
H₅: สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลด้านทักษะการเรียนรู้เชิงพลวัตส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

ด้านจรรยาบรรณ (Ethics)

ด้านจรรยาบรรณ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบวิชาชีพที่ต้องมีคุณธรรม จริยธรรมและปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างเคร่งครัด ต้องรักษาความลับ ซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส และมีความเป็นอิสระในการทำงาน (สภาวิชาชีพในพระบรมราชูปถัมภ์, 2565) การที่นักบัญชีทำงานเกี่ยวข้องกับตัวเลข ข้อมูลทางการเงิน และต้องจัดทางการเงิน นักบัญชีจึงต้องปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ โปร่งใสบนพื้นฐานจรรยาบรรณวิชาชีพนักบัญชี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารองค์กรซึ่งจะผลักดันให้องค์กรเติบโตต่อไป งานวิจัยของสุพัตรา รักษาศิลป์ และคณะ (2565) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านความซื่อสัตย์สุจริต และด้านความรู้ความสามารถ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการทำงาน ด้านคุณภาพงาน ด้านความทันเวลา ด้านปริมาณงาน และโดยรวม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชนก ขวัญอ่อน และพรทิวา แสงเขียว (2565) ได้ศึกษาจรรยาบรรณและทักษะทางวิชาชีพบัญชีที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของนักบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบวิชาชีพ 400 คนผลการศึกษาพบว่าผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีให้ความสำคัญจรรยาบรรณและทักษะทางวิชาชีพบัญชีอยู่ในระดับมาก และพบว่าจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ดังนั้นจึงนำไปสู่สมมติฐานดังต่อไปนี้

H₆: สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลด้านจรรยาบรรณส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (Job Performance Efficiency)

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (Job Performance Efficiency) หมายถึง การทำงานโดยใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วมีคุณภาพ ใช้เวลาในการปฏิบัติงานน้อยและพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถและทักษะในการทำงานของตนเองให้ดีขึ้น ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร (บุญช่วง ศรีธรรมาภรณ์, 2561) ประสิทธิภาพการทำงานมีความสำคัญต่อองค์กรเป็นอย่างมาก หากบุคลากรร่วมกันปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน และเชื่อถือได้ รวมถึงประหยัดทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างดีที่สุด ดังนั้น ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีประกอบด้วย 5 ด้านดังนี้ (อดิگانต์ ประสมทรัพย์, 2563 ; ประทีป วชิทองรัตน์, 2558)

1. คุณภาพงาน หมายถึง การปฏิบัติงานตามที่ได้รับด้วยความรู้ความเข้าใจทำให้งานถูกต้อง ครบถ้วน น่าเชื่อถือ และเป็นไปตามมาตรฐาน
2. ปริมาณงาน หมายถึง การปฏิบัติงานที่ได้จำนวนปริมาณผลงานที่สามารถ ทำให้สำเร็จเปรียบเทียบกับปริมาณงานที่กำหนด หรือปริมาณงานที่ทำได้ตามมาตรฐานกำหนด
3. ความตรงต่อเวลาในการทำงาน หมายถึง การใช้เวลาในการปฏิบัติงานที่สามารถทำงานได้เสร็จก่อนภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ หรือเป็นไปตามมาตรฐาน มีการลำดับการทำงานก่อน-หลังตามความสำคัญของงาน
4. ความถูกต้องของงบการเงิน หมายถึง การทำงานที่ไม่มีข้อผิดพลาด ไม่บิดเบือนข้อมูล เป็นไปตามข้อเท็จจริงเพื่อนำเสนอข้อมูลแสดงฐานะทางการเงิน กระแสเงินสดและผลการดำเนินงานของกิจการ โดยถูกต้องตามแต่ละงวดบัญชี
5. กระบวนการปฏิบัติงาน หมายถึง การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติงานทางการบัญชี มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ การกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงาน การกำหนดให้มีการกำกับติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงาน โดยให้ความสำคัญกับความคุ้มค่าทางการเงิน

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือ นักบัญชีที่ปฏิบัติงานในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทย จำนวน 889 บริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2566) โดยเก็บข้อมูลจากพนักงานบัญชี ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามและแนบซองเปล่าติดแสตมป์เพื่อความสะดวกในการส่งคืนทางไปรษณีย์ไปยังประชากรทั้งหมดตามชื่อที่อยู่ของธุรกิจ พร้อมจดหมายขอความอนุเคราะห์

และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ได้รับการตอบกลับจำนวน 308 ชุด ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีความถูกต้องครบถ้วน มีอัตราการตอบกลับคิดเป็นร้อยละ 39.60 ของประชากรทั้งหมด สอดคล้องกับ Aaker, Kummar and Day (2001) กล่าวว่า อัตราการตอบกลับทางไปรษณีย์อย่างน้อยควรมีค่าร้อยละ 20 จึงจะถือว่ายอมรับได้

เครื่องมือวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง ใช้คำถามปลายปิด และใช้มาตรวัดแบบนามบัญญัติ และแบบประเมินค่า เป็นเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนชั่วโมงการอบรมด้านวิชาชีพบัญชี และตำแหน่งปัจจุบัน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัล เป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 24 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหาสมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลจำนวน 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความรู้และทักษะทางวิชาชีพ ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านพัฒนาทักษะตนเอง ด้านทักษะในการบริหารจัดการด้านอารมณ์และความคิด ด้านทักษะการเรียนรู้เชิงพลวัต และด้านจรรยาบรรณ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน เป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 18 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณภาพงาน ด้านปริมาณงาน ด้านความตรงต่อเวลา ด้านความถูกต้องของงบการเงิน และด้านกระบวนการปฏิบัติงาน

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเนื้อหาของข้อคำถามเพื่อทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่านผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่า Index of Item Objective Congruence (IOC) เกิน 0.5 ทุกข้อคำถาม เป็นการแสดงว่าข้อคำถามของแบบสอบถามมีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ต้องการวัดต้องมีค่าระหว่าง 0.5 -1.00 (ลลิตา พิมพ์า และ บุญช่วง ศรีธรรมราช, 2567) จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปยื่นพิจารณาการรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผ่านการรับรองเลขที่ 099-583/2567 เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2567 หลังจากนั้นได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับตัวอย่างจำนวน 30 คนแรก เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability Test) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ที่ 0.891-0.923 ซึ่งสูงกว่า 0.7 (Hair, Black, and Anderson, 2010) ถือว่าแบบสอบถามจึงมีคุณภาพ เหมาะสมในเก็บรวบรวมข้อมูล

สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประมวลผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และร้อยละ ส่วนระดับความคิดเห็นสมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัล และประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ใช้สถิติการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยทำการสร้างสมการพยากรณ์ดังสมการดังนี้

$$JPE = \alpha + \beta_1 KW + \beta_2 TD + \beta_3 US + \beta_4 SS + \beta_5 DL + \beta_6 ET + \varepsilon$$

- กำหนดให้ α = ค่าคงที่
 β = ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย
 JPE = ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (Job Performance Efficiency)
 KW = ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ (Knowledge and Skill)
 TD = ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy)
 US = ด้านพัฒนาทักษะตนเอง (Up Skill)
 SS = ด้านทักษะในการบริหารจัดการด้านอารมณ์และความคิด (Soft Skill)
 DL = ด้านทักษะการเรียนรู้เชิงพลวัต (Dynamic Learning Skill)
 ET = ด้านจรรยาบรรณ (Ethics)
 ε = ค่าความคลาดเคลื่อน

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องผลกระทบของสมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 308 คน พบว่า นักบัญชีเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 85.80) อายุน้อยกว่า 30 ปี (ร้อยละ 65.30) รองลงมา 30-35 ปี (ร้อยละ 16.50) สถานภาพโสด (ร้อยละ 93.80) ระดับการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ 93.80) ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี (ร้อยละ 60.20) รองลงมา 5-10 ปี (ร้อยละ 21.60) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 50,000 บาท (ร้อยละ 83.44) รองลงมา 50,001-75,000 บาท (ร้อยละ 14.61) จำนวนชั่วโมงการอบรมด้านวิชาชีพการบัญชี 12-16 ชั่วโมงต่อปี (ร้อยละ 87.50) รองลงมา 17-21 ชั่วโมงต่อปี (ร้อยละ 8.20) และตำแหน่งงานในปัจจุบัน พนักงานบัญชี (ร้อยละ 77.30) รองลงมาหัวหน้าแผนกบัญชี (ร้อยละ 11.10)

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแปร	JPE	KW	TD	US	SS	DL	ET
$\bar{X}$	4.36	4.05	4.22	4.31	4.66	4.17	4.63
S.D.	0.60	0.71	0.64	0.66	0.65	0.66	0.61
JPE		0.713**	0.704**	0.730**	0.756**	0.750**	0.713**
KW			0.688**	0.668**	0.578**	0.646**	0.454**
TD				0.713**	0.693**	0.723**	0.535**
US					0.747**	0.771**	0.563**
SS						0.748**	0.632**
DL							0.534**
ET							

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทุกตัวมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อมูลตามข้อตกลงในการวิเคราะห์สมการถดถอย โดยตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นพหุ (Multicollinearity) พบว่าตัวแปรต้นมีความสัมพันธ์กันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคู่ตัวแปรมีค่าระหว่าง 0.534 – 0.771 แต่มีค่าต่ำกว่า 0.8 สอดคล้องกับ Hair Black and Anderson (2010) ที่กล่าวว่าตัวแปรไม่ควรมีความสัมพันธ์กันเกินกว่า 0.8 ซึ่งจะทำให้เกิดความสัมพันธ์เชิงเส้นพหุ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การทดสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นพหุ พิจารณาค่า Variance Inflation Factor (VIFs) ของตัวแปรอิสระแต่ละด้านมีค่าตั้งแต่ 1.707 – 2.783 ต้องมีค่าไม่เกิน 10 ค่าความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงปกติพิจารณาจากค่าสถิติ Kolmogorov-Smirnov ที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ p-value > 0.05 การตรวจสอบความเป็นอิสระต่อกันของค่าความคลาดเคลื่อนพิจารณาจากค่า Durbin-Watson มีค่า 2.063 ซึ่งในช่วงระหว่าง 1.5 - 2.5 เป็นตามเกณฑ์ และตรวจสอบความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อนมีค่าที่พิจารณาจากแผนภาพการกระจายอยู่ในช่วงแคบใกล้ศูนย์ (Hair, Black, and Anderson, 2010) จึงสรุปได้ว่าเป็นไปตามข้อตกลงของการวิเคราะห์สมการถดถอย

ตารางที่ 2 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนสมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัล	ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (JPE)					
	B	S.E.	β	T	p-value	VIF
ค่าคงที่ (a)	0.139	0.136		1.019	0.309	
ด้านความรู้และทักษะทางวิชาชีพ (KW)	0.253	0.031	0.296	8.062	0.000	1.798
ด้านทักษะในการบริหารจัดการด้านอารมณ์และความคิด (SS)	0.194	0.043	0.207	4.535	0.000	2.783
ด้านทักษะการเรียนรู้เชิงพลวัต (DL)	0.210	0.041	0.231	5.127	0.000	2.700
ด้านจรรยาบรรณ (ET)	0.319	0.035	0.324	9.037	0.000	1.707
$R^2 = 0.772$, $\text{Adj } R^2 = 0.769$, $\text{SEE} = 0.289$, $F = 26.284$, $\text{Durbin-Watson} = 2.063$						

จากตารางที่ 2 พบว่า สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลสามารถอธิบายประสิทธิภาพการปฏิบัติงานได้ ร้อยละ 77.72 ($R^2 = 0.772$) สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 26.284$; $p\text{-value} < 0.05$) เมื่อพิจารณาสหสัมพันธ์สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานจากตารางที่ 1 และผลกระทบของสมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลแต่ละด้านกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของตารางที่ 2 พบว่า สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลด้านความรู้และทักษะทางวิชาชีพ (KW) มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (JPE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าประมาณของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย $\beta_1 = 0.296$, $p\text{-value} < 0.05$ จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1 สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัล ด้านทักษะในการบริหารจัดการด้านอารมณ์และความคิด (SS) มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (JPE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติค่าประมาณของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย $\beta_4 = 0.207$, $p\text{-value} < 0.05$ จึงยอมรับสมมติฐานที่ 4 สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลด้านทักษะการเรียนรู้เชิงพลวัต (DL) มีความสัมพันธ์และ

ผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (JPE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติค่าประมาณของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย $\beta_5=0.231$, $p<0.05$ จึงยอมรับสมมติฐานที่ 5 และสมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัล ด้านจรรยาบรรณ (ET) มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (JPE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติค่าประมาณของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย $\beta_6=0.324$, $p\text{-value} < 0.05$ จึงยอมรับสมมติฐานที่ 6 ส่วนสมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (TD) และสมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลด้านพัฒนาทักษะตนเอง (US) ไม่ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (JPE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2 และสมมติฐานที่ 3 จากผลการทดสอบในตารางที่ 2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเป็นวิธีที่เหมาะสมในการคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่ดีและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$JPE = 0.139 + 0.253KW + 0.194SS + 0.21DL + 0.319ET$$

จากสมการข้างต้นสรุปได้ว่า สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัล ด้านความรู้และทักษะทางวิชาชีพ ด้านทักษะในการบริหารจัดการด้านอารมณ์และความคิด ด้านทักษะการเรียนรู้เชิงพลวัต และด้านจรรยาบรรณมีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่องผลกระทบของสมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลด้านทักษะวิชาชีพ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ซึ่งงานด้านบัญชีเป็นวิชาชีพเฉพาะที่เน้นความถูกต้องของข้อมูล นักบัญชีต้องมีความรู้ในวิชาชีพ มีความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูลทางการเงินเพื่อใช้ในการจัดทำและนำเสนอรายงานทางการเงินให้เป็นรูปแบบสากลตามหลักวิชาชีพ มีความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล ธุรกิจส่วนใหญ่จึงต้องการนักบัญชีที่มีความสามารถในการทำบัญชี มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เพื่อที่สามารถจัดทำงบการเงิน และเปิดเผยข้อมูลได้ถูกต้องตามมาตรฐานตามวิชาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐิติรัตน์ มีมาก และคณะ (2559) พบว่า นักบัญชีควรมีความรู้ที่เกี่ยวกับทางด้านบัญชีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมาก จะทำให้นักบัญชีสามารถจัดทำรายงานงบการเงินได้อย่างถูกต้องตามมาตรฐานรายงานทางการเงิน และการปฏิบัติงานจัดทำรายงานการเงินมีความครบถ้วนถูกต้อง ทันต่อเวลาและเชื่อถือได้ตามมาตรฐานรายงานทางการเงิน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรียากร ปรีโยทัย และสุภัทรพร ทวีจันทร์ (2557) พบว่า ทักษะทางวิชาชีพของนักบัญชีด้านการปฏิบัติงานเกี่ยวกับบัญชีและการเงินต้องมีความละเอียดรอบคอบ ครบถ้วน และปฏิบัติตามมาตรฐานได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว ส่งผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูง

สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ไม่ส่งผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเกิดจากในปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเทคโนโลยีที่อยู่ในชีวิตประจำวัน รวมถึงองค์กรเองมีการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ เช่น คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางด้านบัญชี เป็นพื้นฐานอยู่แล้ว ดังนั้นนักบัญชีจึงมีทักษะการใช้งานได้ดีทำให้ทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไม่ได้แสดงผลอย่างเด่นชัดต่อการปฏิบัติงาน เมื่อต้องทำงานโดยใช้เทคโนโลยีเหล่านี้จึงทำให้มีความคุ้นเคยสามารถทำงานได้ทันที สอดคล้องกับนโยบายทางภาครัฐที่ผลักดันให้ประเทศ

ไทยเข้าสู่เศรษฐกิจดิจิทัล สำนักงานข้าราชการพลเรือน (2565) ได้ส่งเสริมให้บุคคลทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) มีความสามารถในการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัยได้เพื่อเข้าสู่สังคมดิจิทัลทำให้นักบัญชีมีความรู้เรื่องเหล่านี้เป็นพื้นฐานโดยทั่วไป

สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลด้านพัฒนาทักษะตนเอง ไม่ส่งผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเกิดจากการที่นักบัญชีต้องปฏิบัติงานภายใต้กฎระเบียบมาตรฐานตามรูปแบบที่ชัดเจน รวมถึงการที่มีระเบียบต่าง ๆ จึงให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ยาก นอกจากนี้ นักบัญชีอาจจะเป็นผู้ที่มีความสามารถอยู่แล้วเพียงพอที่จะทำงานในปัจจุบันได้ จึงไม่ได้มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะใหม่เพิ่มเติม

สมรรถนะของบัญชียุคดิจิทัลด้านทักษะในการบริหารจัดการด้านอารมณ์และความคิดมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน เนื่องจากหน้าที่ของนักบัญชีจะต้องปฏิบัติงานตามหน้าที่และยังต้องประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น การวางแผนงบประมาณ การทำงานตามภารกิจร่วมกับหน่วยงานอื่น ทำให้ต้องมีทักษะด้านการค้นคว้าหาข้อมูล การวิเคราะห์และแปลผล การจัดการงานให้ถูกต้องเหมาะสม นอกจากนี้ นักบัญชียังต้องเผชิญแรงกดดันต่าง ๆ จากปริมาณงานและความเร่งรีบเพื่อให้งานมีความต่อเนื่อง นักบัญชีจึงต้องหาวิธีการผ่อนคลายจัดการกับอารมณ์ ความเครียดที่เกิดขึ้นด้วยการ วางแผนขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจนเพื่อให้งานที่ได้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาทิตย์ สุจเสน และคณะ (2565) พบว่า ธุรกิจต่าง ๆ ต้องการนักบัญชีที่มีความรู้ทางด้านวิชาชีพเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีใหม่ นักบัญชีต้องมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับธุรกิจ มีขีดความสามารถที่จะสอบถามค้นคว้าหาคำตอบ คิดเชิงเหตุผลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อสรุป รวมทั้งมีความสามารถในการคิดริเริ่ม เรียนรู้พัฒนาตนเองสามารถจัดการทรัพยากรที่มีจำกัดและทำงานให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด สามารถเผชิญแรงกดดันต่าง ๆ ได้

สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลด้านทักษะการเรียนรู้เชิงพลวัต มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน เนื่องจากในปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ทำให้นักบัญชีจะต้องมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อให้งานเกิดความรวดเร็วตามให้ทันการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจอยู่ตลอดเวลา และข้อมูลที่ได้มีความถูกต้องมากขึ้น ดังนั้น คุณลักษณะของนักบัญชีที่ดีควรมีความรู้พื้นฐานด้านใช้เทคโนโลยีเป็นอย่างดี ติดตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการจัดทำบัญชี และนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศทางการบัญชี ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งระวี มั่งสิงห์ และชุมพล รอดแจ่ม (2565) พบว่า นักบัญชีมีอาชีพควรมีทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งานด้านการใช้เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ควรมีความรู้ ความชำนาญเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ใช้โปรแกรมสำนักงาน รวมทั้งใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลเพื่อช่วยในการปฏิบัติงานด้านสารสนเทศทางการบัญชีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลด้านจรรยาบรรณมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานโดยรวม วิชาชีพบัญชีต้องปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทางการเงินขององค์กร นักบัญชีมีหน้าที่รวบรวมข้อมูลทางการเงิน ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารทางบัญชี บันทึกรายการทางบัญชี สรุปข้อมูลทางบัญชีและจัดทำรายงานทางการเงินอย่างถูกต้องแก่ผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม โดยผู้ใช้ข้อมูลจากรายงานทางบัญชีและการเงินมีทั้งผู้ใช้ข้อมูลทั้งภายในและภายนอกองค์กร นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ดังนั้นนักบัญชีจึงถือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ต้องปฏิบัติงานบนพื้นฐานของจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการปฏิบัติงานที่สูงและถูกต้อง โปร่งใส เป็นไปด้วยความซื่อสุจริต มีการรักษาความลับของกิจการตนเองและลูกค้า สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชนก ขวัญอ่อน และพรทิพา แสงเขียว (2565) พบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญกับการมีจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วย ความซื่อสัตย์สุจริตความเที่ยงธรรมและความпенออิสระ ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน การรักษาความลับ

พฤติกรรมทางวิชาชีพ ความโปร่งใส จะส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติของนักบัญชี และสอดคล้องงานวิจัยของ สุพัตตรา รักษา ศิลป์ และคณะ (2565) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีจากนักบัญชีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านความซื่อสัตย์สุจริต และด้านความรู้ความสามารถมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการทำงานโดยรวม ด้านคุณภาพงาน ด้านความทันเวลา และด้านปริมาณงานอย่างมีนัยสำคัญ

การนำไปใช้ประโยชน์

ประโยชน์เชิงทฤษฎี

งานวิจัยนี้ช่วยสร้างกรอบทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะที่จำเป็นในยุคดิจิทัลสำหรับนักบัญชี ได้แก่ ด้านความรู้และทักษะด้านวิชาชีพ ด้านทักษะในการบริหารจัดการอารมณ์ และด้านทักษะการเรียนรู้เชิงพลวัต ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในบริบทอื่น ๆ ได้ ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างทักษะด้านความรู้วิชาชีพ ทักษะการเรียนรู้เชิงพลวัต กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชี เป็นการสนับสนุนแนวคิดความเชี่ยวชาญเฉพาะทางเป็นปัจจัยสำคัญที่เพิ่มคุณภาพการทำงาน ผลกระทบเชิงทฤษฎีเหล่านี้สามารถนำไปใช้ต่อยอดในงานวิจัยด้านการบัญชี การบริหาร และการพัฒนาบุคลากรในยุคดิจิทัลได้

ประโยชน์เชิงบริหารจัดการ

การนำผลการวิจัยไปใช้ ในส่วนของนักบัญชีควรพัฒนาสมรรถนะทางด้านทักษะในการบริหารจัดการด้าน อารมณ์และความคิดอยู่เสมอ เนื่องจากงานบัญชีต้องมีการวางแผนและต้องมีการติดต่อประสานงานกับส่วนงานอื่น การบริหารจัดการความสัมพันธ์กับผู้อื่นจะทำให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ก่อให้เกิดประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ นักบัญชีจะต้องมีจรรยาบรรณทางด้านวิชาชีพ โดยการปฏิบัติงานตามกฎระเบียบ โดยเฉพาะการนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้อง โปร่งใส เป็นไปด้วยความซื่อสุจริต สำหรับผู้ประกอบการควรมีนโยบายส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพให้พนักงานบัญชี ให้เกิดทักษะด้านต่าง ๆ เรียนรู้ด้านนวัตกรรมทางบัญชีเพื่อนำมาพัฒนางานในสายวิชาชีพ

สรุป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง ผลกระทบของสมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยสมรรถนะของนักบัญชียุคดิจิทัล ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านความรู้และทักษะทางวิชาชีพ ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านพัฒนาทักษะตนเอง ด้านทักษะในการบริหารจัดการด้านอารมณ์และความคิด ด้านทักษะการเรียนรู้เชิงพลวัต และด้านจรรยาบรรณ โดยเก็บข้อมูลจากพนักงานบัญชีที่ปฏิบัติงานในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 308 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า สมรรถนะของนักบัญชีในยุคดิจิทัลด้านความรู้และทักษะทางวิชาชีพ ด้านทักษะในการบริหารจัดการด้านอารมณ์และความคิด ด้านทักษะการเรียนรู้เชิงพลวัต และด้านจรรยาบรรณส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อจำกัดของงานวิจัยข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

ข้อจำกัดของงานวิจัยในครั้งนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำกัดเฉพาะนักบัญชีในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งไม่ครอบคลุมบริษัทหรือธุรกิจที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำให้ผลการวิจัยยังไม่ครอบคลุมนักบัญชีทั้งหมด นอกจากนั้นการเก็บข้อมูลใช้วิธีการแบบสอบถามเพียงอย่างเดียว ผู้ให้ข้อมูลอาจจะแสดงความคิดเห็นหรือพฤติกรรมเชิงลึกของนักบัญชีไม่ได้ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการวิจัยแบบคุณภาพโดยใช้วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูลในรูปแบบอื่นนอกเหนือจากการใช้แบบสอบถาม เช่น การสัมภาษณ์กับนักบัญชีและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากขึ้น มีการขยายขอบเขตประชากรไปยังนักบัญชีในองค์กรที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวมถึงองค์กรขนาดเล็กและกลาง (SMEs) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะและผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ในบริบทที่แตกต่างกัน รวมถึงศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะทางด้านวิชาชีพบัญชี เช่น ประสิทธิภาพการทำงาน การเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชี ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และพฤติกรรมของนักบัญชี ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

รายการอ้างอิง

- กัญญาพร จันทรประสิทธิ์. (2564). ประสิทธิภาพนักบัญชียุคดิจิทัลของสถานประกอบการในเขต พื้นที่กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จันทรจิรา เหลลาราช. (2564). ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการปรับเปลี่ยนสู่องค์กรดิจิทัล. *วารสารสนเทศศาสตร์*, 39(4), 1-14.
- ฐิติรัตน์ มีมาก, รติกร บุญสาวท และชุตินา ขลิบทอง. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณและทักษะทางวิชาชีพกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชี จังหวัดนครราชสีมา. *การประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ*, ครั้งที่ 7 วันที่ 23 มิถุนายน 2559 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, 653-664.
- ณพนธ์รัฐ คำมุงคุณ และกนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินธิ์. (2566). สมรรถนะของนักบัญชีและการยอมรับนวัตกรรมการบัญชีส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของรายงานทางการเงิน ในเขตภาคตะวันออก. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 8(2), 1469-1480.
- ณัฐธรมณ ศรีสุข และกนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินธิ์. (2560). *สมรรถนะทางการบัญชีสมัยใหม่ที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของผู้ทำบัญชี ในพื้นที่จังหวัดนนทบุรีและกรุงเทพมหานคร*. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 7 “มหาวิทยาลัยเพื่อรับใช้สังคม...พลังขับเคลื่อนสังคมไทยสู่ยุค 4.0” ในวันที่ 6-7 กรกฎาคม 2560, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ณัฐวงศ์ พูนพล, ผกามาศ บุตรสาธิ, อิงอร นาชัยฤทธิ์, และ ปรียาณัฐ มรัตนไพร. (2567). ผลกระทบของศักยภาพนักบัญชีดิจิทัลที่มีผลต่อคุณภาพงานบริการของผู้ทำบัญชีสำนักงานบัญชีคุณภาพ. *วารสารการบัญชีและการจัดการ*, 16(1), 105-117.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2566). รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 19 มกราคม 2566 จาก <https://portal.set.or.th/th/company/companylist.html>
- ธนัชฐา ชีวพัฒน์พันธ์. (2558). สมรรถนะของพนักงานบัญชีในโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี. *วารสาร RMUTT Global Business and Economics Review*, 10(2), 141-152.
- นภัทร จันทรจตุรภัทร. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างการมุ่งเน้นสมรรถนะทางด้านวิชาชีพบัญชีแบบมืออาชีพและประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีในประเทศไทย. *วารสารการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 12(1), 111-124.

- นันทวรรณ บุญช่วย. (2563). ยุคพลิกผันทางเทคโนโลยีกับการพัฒนานักบัญชีนวัตกรรม. *วารสารบริหารธุรกิจและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*, 3(1), 15-26.
- บุญช่วง ศรีธรรมาภรณ์. (2561). ผลกระทบของความชำนาญในวิชาชีพบัญชีที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีบริษัทกลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์. *วารสารวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 13(2), 103-124.
- ประทีป วชิทองรัตน์. (2558). ประสิทธิภาพการเรียนรู้ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้ทำบัญชี ในเขตจังหวัด นครราชสีมา. *วารสารสมาคมนักวิจัย*, 20(1), 85-94.
- ประสุตา นาคี, ธวัชพร โค่นพันธ์, กมลลักษณ์ มาตราช, ศักดิ์ชัย นาทัน, ศวัน ศักนบรรลือ, ปานชีวา กุฬสูงเนิน, ศุภาพิชญ์ ตรงวัฒนา จุฑิ, บุญมาส เทียนกระจ่าง, พรพิมล หว่างพัฒน์, และศุภกัญญาภูทองกิจ. (2564). สมรรถนะของนักบัญชีในยุคดิจิทัล: ทักษะการปรับตัวในโลกที่เปลี่ยนแปลง. *วารสารศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ*, 8(2), 19-32.
- ปรียากร บริโยทัย, และ สุภัทรพร ทวีจันทร์. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางวิชาชีพบัญชีกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ของนักบัญชีในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในประเทศไทย. *วารสารราชธานีนวัตกรรมทาง สังคมศาสตร์*, 1(2), 8-20.
- ปิยพงศ์ ประไพศรี, และกาญจนา นันทพันธ์. (2563). แนวทางการพัฒนาวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในยุคดิจิทัล. *วารสาร มหาจุฬานาครตรศน์*, 7(12), 421-435.
- รัชกร ขวัญอ่อน, และพรทิวา แสงเขียว. (2565). จรรยาบรรณและทักษะทางวิชาชีพบัญชีที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักบัญชีใน เขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 8(11), 374-388.
- รุ่งระวี มั่งสิงห์ และชุมพล รอดแจ่ม. (2564). สมรรถนะของนักบัญชีที่พึงประสงค์ในยุคดิจิทัล มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศ สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี. *วารสารนวัตกรรมและการจัดการ*, 6(1), 100-118.
- ลลิตา พิมพา และ บุญช่วง ศรีธรรมาภรณ์ (2567). ผลกระทบของภาวะผู้นำทางการบัญชีสมัยใหม่ที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงาน ของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย. *วารสารวิทยาการจัดการสมัยใหม่*, 17(1), 49-61
- ลักขณา คำชู. (2566). ประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศทางการบัญชีที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารวิทยาการจัดการสมัยใหม่*, 16(1), 63-76.
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ (2564). *มาตรฐานการศึกษา* (International Standard Education). สืบค้นเมื่อ 19 สิงหาคม 2565 จาก <https://acpro-std.tf.ac.or.th/standard/5/มาตรฐานการศึกษา>
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ (2565). *Upskill และ Reskill ความท้าทายสำหรับ CFO และผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีใน โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว*. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2565 จาก <https://www.tf.ac.or.th/Article/Detail/135090>
- สำนักงานข้าราชการพลเรือน (2565). *Digital Literacy คืออะไร*. สืบค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2566 จาก <https://www.ocsc.go.th/DLProject/mean-dlp>
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (2562). *การชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ (National e-Payment)*. สืบค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <http://www.epayment.go.th/home/app/>
- สุขมงคล เลิศภิรมย์สุข, สุภา สุทธิเกียรติ, อรสา อร่ามรัตน์, และ ปรียานุช กิจรุ่งโรจน์เจริญ. (2567). อิทธิพลขององค์การแห่งการ เรียนรู้ทางการบัญชีที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ผ่านการประยุกต์ใช้นวัตกรรมทางการบัญชีของผู้ทำบัญชีในเขต กรุงเทพมหานคร. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยธนบุรี*, 18(1), 190-202.

- สุพัตรา รักการศิลป์, เอมอร แสงวโรตม์, และผกา มาศ บุตรสาตี. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารมนุษยสังคมสาร (มสส.) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 20(1), 237-257.
- สุพัตรา หารัญดา. (2566). คุณลักษณะนักบัญชียุคดิจิทัลที่มีต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชี สำนักงานบัญชีคุณภาพในประเทศไทย. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 13(2), 240-253.
- อดิگانต์ ประสมทรัพย์. (2563). ประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในมุมมองของพนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อาทิตย์ สุขเสน, อาภรณ์ แก้วทองค์, ภิรตชา ชดช้อย, และ นิตยา ทัดเทียม. (2565). ลำดับความสำคัญของทักษะความเป็นมืออาชีพทางการบัญชีหลังยุคโควิด-19 ของผู้ทำบัญชีกรณศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานีในประเทศไทย. *วารสารสภวิชาชีพบัญชี*, 4(3), 74-90.
- อุเทน เลาน้ำทา และฐิติกันต์ สุริยะสาร. (2563). ประสิทธิภาพการควบคุมของระบบสารสนเทศทางการบัญชีและความได้เปรียบด้านข้อมูลทางการบัญชี : หลักฐานเชิงประจักษ์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารวิทยาการจัดการสมัยใหม่*, 13(1), 105-120.
- Aker, D.A., V. Kumar and G. S. Day. (2001). *Marketing Research*. 7th ed. New York: John Wiley and Sons.
- Hair, J. F., Black, B. J. & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate Data Analysis: A Global Perspective*, 7th ed. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.